

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobce: **M. K.**
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2019, č.j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů.

O d ů v o d n ě n í

**I.
Vymezení věci**

- 1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2019 č.j. X. Žalovaná přitom zamítla žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek §

38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť nezískal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na tento důchod.

II.

Obsah žaloby a jejího doplnění

2. Žalobce především namítal, že ho posudkový lékař vůbec neviděl a přesto rozhodl. V posudku obvodního lékaře pak bylo uvedeno, že chůze je možná jenom doma po chodbě s francouzskou holí cca 20 metrů. Otec žalobce jej musí ráno pomoci posadit na posteli, připravit léky, snídani, oběd svačinu a večeři. Musí mu pomoci do sprchového koutu, osprchovat, utřít, vystoupit ze sprchového koutu a žalobce obléct. Při návštěvě obvodního lékaře pak používají auto a do ordinace jdou cestou pro vozíčkáře. V nemocnici používají výtah. Žalobce po přestěhování na UP Kyjov kvůli omezení pracovních možností nedostal práci, tak nyní má vykonávat lehkou práci. Před cévní mozkovou příhodou měl žalobce zdravé ruce a nohy. Žalobce netuší, jakou práci by měl vykonávat, neboť nikam nedojde a ve zdravé ruce má francouzskou hůl, přičemž do auta jej musí otec těch 5 metrů hlídat, aby neupadl. Podle žalované však nemá žalobce na nic nárok. Žalobce doložil lékařské vyšetření a seznam léků, které musí užívat.
3. Žalobce dále uvedl, že dne 15. 10. 2018 byl přijat na neurologické oddělení (JIP) nemocnice ve Vyškově, neboť měl cévní mozkovou příhodu. S ohledem na jeho zdravotní stav není schopen delší chůze, a pokud se jedná o obsluhu pravou horní končetinou, tak ta je nulová. I dle zprávy primáře neurologického oddělení žalobce potřebuje celodenní péči. Jde-li o jeho schopnost pracovat, pak je zřejmé, že žádná z nabídnutých firem jej nezaměstná, neboť je v evidenci epileptiků. Nikdo z neurologů pak nemůže zaručit, že se epileptické záchvaty nebudou opakovat. Dle žalované může žalobce vykonávat práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu. Není však zřejmé, o jakou práci se vůbec může jednat. Žalobce doložil list důchodového pojištění, kde je uvedena doba 12 let a 300 dnů, což je jiná doba, než u právníků žalované.
4. Žalobce dále uvedl, že další žaloba se týká průkazu ZTP, který mu nebyl přiznán. Průkaz TP pro něj nic neznamena, neboť do autobusu nedojde ani nevyleze, na úřady se pak bez výtahu nedostane. Celou dobu jej živí rodiče, na lékařské vyšetření, aplikace botoxu a rehabilitace jej vozí otec, který je po druhém bypassu. Jeho matka má pak měsíc po zlomenině krčku.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná ve vyjádření především uvedla, že žalobce splňuje podmínku míry poklesu pracovní schopnosti, která činí 60 %, tj. by se jednalo o invaliditu druhého stupně. Invalidita druhého stupně je pak stanovena dnem neurologického vyšetření, tj. dnem 9. 4. 2019. Datum vzniku invalidity žalobce bylo lékařem žalované i lékařem OSSZ stanoveno na 9. 4. 2019. Ke dni vzniku invalidity byl žalobce starší

28 let, a tudíž potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění činí 5 let. Podle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, věty první, se tato doba zjišťuje za období posledních 10 let před vznikem invalidity, tj. od 9. 4. 2009 do 8. 4. 2019. Žalobce pak získal v uvedeném období pouze 1 rok a 152 dnů doby pojištění. Podle § 40 odst. 2, věty druhé, zákona o důchodovém pojištění se u pojištěnce staršího 38 let podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity, potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Žalobce však získal v uvedeném období pouze 2 roky a 256 dnů pojištění.

6. Žalovaná dále uvedla, že není příslušná k rozhodování o průkazech se zdravotním postižením, neboť o tom rozhoduje Úřad práce ČR-krajská pobočka.

IV.

Replika žalobce

7. Žalobce v replice zejména zdůraznil, že jeho zdravotní stav se nelepší ani přes aplikaci botulotoxinu a následnou rehabilitaci. Stále potřebuje pomoc v každodenním životě, tj. nachystat léky, jídlo, osobní hygienu (koupání a všechno, co se nedá dělat jednou rukou). Znovu i poukázal na zdravotní potíže své matky (stav po zlomenině krčku) a otce (stav po infarktu). Dále uvedl obdobné skutečnosti jako v žalobě (nemožnost obstarat si práci z důvodu epilepsie, posudek o invaliditě byl vypracován bez vizuální kontroly). Žalobce závěrem uvedl, že i repliku musel napsat jeho otec, aby byla čitelná.

V.

Jednání před soudem

8. Žalobce se z nařízeného jednání omluvil.
9. Žalovaná pak při jednání především odkázala na napadené rozhodnutí a vyjádření k žalobě.
10. Soud při jednání provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 1. 4. 2020.

VI.

Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
12. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel

přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.).

13. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
14. Soud k věci uvádí, že celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 70% a dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění se jedná o invaliditu třetího stupně. Dle závěrů žalované i lékaře OSSZ se jednalo o invaliditu druhého stupně, tj. pokles míry pracovní schopnosti žalobce činil 60%, přičemž však PK MPSV dospěla ve svém posudku k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 70 % a tudíž je dle § 39 odst. 2 písm. c) invalidní v třetím stupni. Den vzniku invalidity byl shodně stanoven na 9. 4. 2019. Pro posouzení věci však není rozhodující, zda je žalobce invalidní v druhém nebo třetím stupni, ale skutečnost, zda žalobce získal potřebnou dobu pojištění, aby mu mohl být přiznán nárok na invalidní důchod a tedy i zjištění dne vzniku invalidity.
15. Podle § 40 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku a) do 20 let méně než jeden rok, b) od 20 let do 22 let jeden rok, c) od 22 let do 24 let dva roky, d) od 24 let do 26 let tři roky, e) od 26 let do 28 let čtyři roky a f) nad 28 let pět roků*. Podle odstavce 2 téhož ustanovení *potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky*.
16. Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění *jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky - krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné*.

17. Z obsahu správního spisu i posudku PK MPSV soud zjistil, že invalidita u žalobce vznikla dne 9. 4. 2019. Ke splnění potřebné doby pojištění ke vzniku nároku na invalidní důchod by musel žalobce v posledních 10 letech před vznikem invalidity, získat alespoň 5 roků pojištění, případně v posledních 20 letech před vznikem invalidity získat alespoň 10 roků pojištění. Soud z obsahu správního spisu (osobní list důchodového pojištění) ověřil, že žalobce získal v posledních 10 letech před vznikem invalidity, tj. od 9. 4. 2009 do 8. 4. 2019, toliko 1 rok a 152 dnů. V posledních 20 letech před vznikem invalidity, tj. od 9. 4. 1999 do 8. 4. 2019 pak získal jen 2 roky a 256 dnů pojištění. Nesplnil tedy potřebnou dobu pojištění, aby mu vznikl nárok na přiznání invalidního důchodu. Jde-li o dobu vedení v evidenci na úřadu práce, neboť ze zdravotních důvodů již nemohl pracovat, tak k tomu soud uvádí, že dle shora uvedeného § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění lze u osob mladších 55 roků dobu, po kterou jsou vedeni v evidenci úřadu práce a nenáleží jim podpora v nezaměstnanosti nebo podpora v rekvalifikaci, započít v rozsahu maximálně 1 roku. Soud sice chápe obtížnou životní situaci žalobce, avšak nesplnění potřebné doby pojištění, brání vzniku nároku na invalidní důchod. Uváděl-li žalobce, že dle osobního listu důchodového pojištění celková doba pojištění činí 12 roků a 300 dnů, pak se jedná o celkovou dobu pojištění od 1. 9. 1987 a nikoliv jenom za dobu 20 let před vznikem invalidity. S ohledem na výše uvedené nemohl soud žalobě vyhovět.
18. Soud k věci dále uvádí, že v další části žaloby žalobce brojil proti nepřiznání průkazu ZTP. Nepřiznání průkazu ZTP je však samostatným rozhodnutím, které lze po vyčerpání řádných opravných prostředků napadnout žalobou ve správním soudnictví.
19. Soud jen pro úplnost, a aniž by jakkoliv předjímal možné rozhodnutí, odkazuje i na institut odstranění tvrdosti, který je upraven v ustanovení § 106 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a jehož by žalobce mohl zkusit využít. Podle § 106 odstavce 1 tohoto zákona *tvrdost předpisů o sociálním zabezpečení lze odstranit na základě písemné a odůvodněné žádosti občana, v jehož prospěch má být tvrdost odstraněna. V nové žádosti o odstranění tvrdosti nemohou být uplatněny stejné důvody, které již obsahovala žádost původní; při opakování těchto důvodů bude nová žádost odložena a žadatel bude o tomto vyrozuměn. Na řízení o žádosti o odstranění tvrdosti se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Řízení o žádosti o odstranění tvrdosti nelze zahájit, popřípadě v něm pokračovat, po dobu, po kterou probíhá přezkumné řízení soudní. Podle odstavce 2 téhož zákona rozhodnutí o žádosti o odstranění tvrdosti předpisů o sociálním zabezpečení jsou vyloučena ze soudního přezkumu.*
20. Soud tedy neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VII.
Náklady řízení

21. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. června 2021

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.